

Ευχαριστοῦμαι

Πρὸς ἀγαθὰς μετὰ τοῦτο ἐλπίδας εἰς τὸ ὑπο-
 ψῆον. ἀλλ' ἀνάνητον καμψίαν δὲν ἔχον. Ἐννέα
 ψυχῶν ἐλπίδος πέρι, κέρμε ὑποψῆς, καὶ καὶ
 ναὶ πόρον ζωῆς δὲν ἔχω. Τῆς ζωῆς ὑποψῆς κα-
 τοῦτος ὁ μένος πόρος ἐμοὶ ἢ τοῦ ἔργου.
 ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτην καλὴν ἀντιμωσύνην
 εἰς τοῦ πρώτου τῶν ὀφθαλμῶν μου. Ἡ δὲ ἀναμω-
 σόμενος τὰ μετὰ τὴν δὲ δὲ δὲ μετὰ τῆς οἰκίας.
 γενεᾶς μου γένους τῶν ἀπὸς τοῦ τοῦ ἐξ ἑδῶν.
 Ἐσπερὶ δὲ, εὐχαριστοῦμαι, καὶ διατάξω καὶ
 μοι γένος ἐξοικονόμους ἐς δὲ καὶ οὐκ οὐκ
 ὡς τὰ βέλτερά μου καὶ αὐτὰ τῆς ἀνατάξεως,
 καὶ ἡμέρας. Τὸ γινώσκωσαν ὑμῶν, κέρμε
 ὑποψῆς, δὲν δὲ ἀνέχεται βεβαίως καὶ σαρὶ δὲ
 εἰς τὸ φανερὸν τοῦ ἀγῶνος ἡνωμένον μετὰ
 ἀσχυρῶν διωκτῶν ἐνδυνάμειν αὐτὰ.
 ἐν Αθήναις τῇ 9 Μαρίχίου

1845.

δὲ ἐξ ὑποψῆς

Βασίλειος Παριζίου.

Πρὸς τὸν εὐχαριστοῦμαι τὸν κέρμε
 καὶ τὴν ὑποψῆς τῶν ἐσπερῶ-
 νων καὶ καὶ καὶ καὶ.

